09/01/2019

Boboteaza la cea mai veche mănăstire din ţară cu viaţa monahală neîntreruptă

Sute de credincioşii au participat la slujbele oficiate cu prilejul sărbătorii Botezului Domnului la mănăstirea Hodoş Bodrog, cea mai veche mănăstire din ţară cu viaţa monahală neîntreruptă.

Prima atestare documentară a aşezământului monahal apare în anul 1177, într-o diplomă dată de regele Bela al III-lea.

Însă, vechimea ei este cu mult mai mare, după cum afirmă şi unii istorici locali, cum ar fi Ladislau Naghy de Peretsenyi, care spune că în Mănăstirea Hodoşului au locuit, pe vremea ducelui Ahtum, la începutul sec. al XI-lea, călugări „greci“ de rit răsăritean.

Cu prilejul Bobotezei, un sobor de clerici a oficiat Liturghia Sfântului Vasile cel Mare, urmată de slujba Aghesmei Mari.

Din sobor au făcut parte Protos. Grigorie Timiș, starețul mănăstirii, Arhim. Nestor Iovan, Protos. Iustin Popovici, consilier cultural al Arhiepiscopiei Aradului, Protos. Nicolae Tang, lector universitar la Facultatea de Teologie Ortodoxă ,,Ilarion V. Felea” din Arad, Protos. Macarie Deleu și Arhid. Gherasim Tompa.

Răspunsurile liturgice au fost oferite de obștea mănăstirii.

„După Sfânta Liturghie a avut loc ieşirea în procesiune la râul Mureş, aşa cum s-a îndătinat la această mănăstire, cu binecuvântarea Înaltpreasfinţitului Părinte Arhiepiscop Timotei, unde s-a săvârşit slujba Aghiasmei Mari”, a declarat pentru Agenţia de ştiri Basilica Protos. Iustin Popovici.

Omilia a fost rostită de Protos. Nicolae Tang care a subliniat că Botezul Domnului reprezintă începutul propovăduirii Mântuitorului.

„Totodată, prin propriul Său botez, Mântuitorul a rânduit în Biserică Taina Botezului. Viața noastră duhovnicească începe prin botez, așa cum lucrarea de mântuire a lumii a început prin Botezul lui Hristos”, a precizat pr. Nicolae Tang.

Mănăstirea Hodoş Bodrog
Invazia tătară de la 1241 a dat o lovitură puternică sistemului monastic din câmpia Aradului în urma căreia multe mănăstiri existente înainte dispar din izvoarele istorice.

Mănăstirea Hodoş-Bodrog a trecut şi peste această situaţie dificilă.

Se pare că a fost distrusă numai bisericuţa mănăstirii, dar viaţa monahală a continuat, deoarece există o menţiune în această privinţă într-un document din anul 1278.

Mănăstirea Hodoş-Bodrog îşi va continua activitatea, dar fără a mai avea o biserică reprezentativă, deoarece sinodul latin din anul 1279 a interzis construirea de noi biserici ortodoxe, în locul celor distruse de tătari, situaţie care s-a menţinut până în a doua jumătate a sec. al XIV-lea.

În anul 1326, un document aminteşte de voievodul Neagu de Hodoş, pe care istoricul Ştefan Meteş îl consideră un posibil protector al mănăstirii.

Ţinând cont de cercetările arheologice şi de părerile unor istorici, actuala biserică a mănăstirii, construită în stilul triconc bizantin, datează din a doua jumătate a sec. al XIV-lea, fiind contemporană cu unele mănăstiri din Ţara Românească – Vodiţa, Tismana, Cozia, precum şi cu cea de la Prislopul de Haţeg – cu care se aseamănă

din punct de vedere arhitectonic.

Publicat de Gheorghe Anghel

© Mănăstirea Bodrog

© Mănăstirea Bodrog

Foto credit: Mănăstirea Hodoş Bodrog